

2745 1ste Deb. af Finantslovs. f. Finantsaaret

formulere Svaret paa den ærede Finantsministers Begne, jeg har ikke kunnet tænke paa noget Saadant; men da jeg kender den ærede Finantsministers store Hærdighed i at benytte ethvert aabent Gul i Modstanderens Pantser, anser jeg det dog ikke for overflodigt at tage det udtryffelige Forbehold, at jeg selvselgelig ikke, ved hvad jeg har sagt, vil have antydet, at det er et af disse tre Svar, som den ærede Finantsminister maatte give. Nej, langt fra! Jeg er overbevist om, at naar den ærede Finantsminister kun vil svare paa Spørgsmaalet, finder han nok selv den Form, hvort det kan indflædes, og han vil saa ogsaa nok kunne finde en Form, der vil svare til hans virkelige Tanke langt bedre, end jeg formaar at give den.

Jeg skal holde mig den ærede Formands Opfordring fuldstændig efterrettelig, idet jeg kun skal omtale de Spørgsmaal, som knytte sig til Finantsloven i dens Helhed, eller som i alt Fald have saa stor Betydning, at deres Behandling vistnok med fuld Føie kan og bør finde Sted ved Sagens 1ste Behandling. Der er et Spørgsmaal, som forekommer mig, at være fuldt berettiget, et Spørgsmaal, som allerede har været behøst fra forskjellige Sider, nemlig om, hvorledes egentlig vor finansielle Tilstand er, og hvorledes den finansielle Tilstand er, der vil blive skabt ved en uforandret Vedtagelse af det foreliggende Finantslovsforslag. Det har naturligvis ikke kunnet være Andet end mig og ganske vist ogsaa andre Læggfolk overmaade tilfredsstillende, at en forhenværende Finantsminister, det ærede 5te kongevalgte Medlem (Andrø), har i sine Udtalelser saa fuldstændig godkendt de Betragtninger, vi uden særlig finansiel Forstand eller Indsigt havde anstillet. Denne Strid — jeg maa vel kalde den saa — eller den Meningsforskjel mellem den nuværende Finantsminister og det ærede 5te kongevalgte Medlem har jeg og vistnok Alle her i Salen fulgt med stor Opmærksomhed. Den fortjener i Uvilkjeligheden ogsaa saa megen større Opmærksomhed,

fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873 2746

som jeg ikke kan tvivle om Nødtigheden af, hvad der blev fremsført af den ærede Finantsminister om, at hans Betragtning af vor finansielle Stilling i sin Helhed og ligeledes hans Anskuelse om visse finansielle Forhold i Deres Almindelighed hidtil var falder nøie sammen med det ærede 5te kongevalgte Medlems, men at de nu, netop nu i Anledning af det foreliggende Finantslovsforslag, vare komne til at divergere paa en høist mærkkelig Maade saaledes, at medens det ærede 5te kongevalgte Medlem betragtede vore Finantsministers Stilling, som den vil blive efter Vedtagelsen af Finantslovsforslaget, som særdeles tilfredsstillende, er derimod den nuværende Finantsminister kommen til det ganske modsatte Resultat. Det blev ogsaa den høitærede Finantsminister, da han første Gang havde Ordet, antydet, at denne Divergens formodentlig maatte hidrøre fra, eller at man i alt Fald kunde fristes til at antage, at den hidrørte fra, at det ærede 5te kongevalgte Medlem var en saa bestemt Modstander af nu at pålægge en Indkomstskat, saa at hans hele Opfattelse af vor finansielle Stilling let kunde paavirkedes deraf. Jeg tror ikke at gjengive Tanken vigtig, skjøndt jeg ikke citerer Ordene, som de ligge trykte for os. Det ærede 5te kongevalgte Medlem troede paa sin Side, da han talte igaar, at turde se en i alt Fald medvirkende Grund til, at den nuværende Finantsminister saae de nuværende Finantsministers Tilstand saa mørkt, eller fremstillede det, som om han saae Tilstanden saaledes, deri, at han saa stærkt ønskede en Indkomstskat bevilget for indværende Aar. Det kan være noget vanstueligt for Udenforstaaende her at dømme om, hvad der er det Rette, men det forekommer mig dog, naar man ser hen til, at det ærede 5te kongevalgte Medlems Modstand mod Indkomstskatten ikke er fra i Aar, men i det Mindste, saa vidt jeg mindes, er fra saa lang Tid tilbage, som der overhovedet har været Tale om Indkomstskat, og at det ærede Medlems aarlige Overfølgten over vor finansielle